D1357-1

med bibelens to testamenter vil den retmæssigt være at udtrykke som "det tredie testamente".

Nævnte tredie testamente er altså en visdommens eller kundskabens bog. Den er en afsløring af alkærlighedens evige stråleveld. Den udgør igen afsløringen af det billede af Gud, i hvilket alle levende, fysiske væsener igennem Reinkarnation eller genfødelse er ifærd med at blive skabt. Her i det tredie testamente er alle ufærdige væsener, hvilket vil sige fysiske væsener, dyr såvel som de ufærdige mennesker, på samme vej, en vej der urokkeligt fører imod „kosmisk bevidsthed" og dermed til oplevelsen af verdensaltets guldlorie, det gyldne lys, det evigt levende i de levende væsener og dermed til kristus bevidsthedskapacitet og være eet med Gud. Kristus var jo modellen for skabelsen af Guds bevidsthed i mennesket. sagde kristus ikke netop som tidligere nævnte. „mig er given al magten i himmelen og på jorden." Hvordan skulle han ellers kunne være i Guds billede uden denne kapacitet ? - og hvordan skulle noget andet væsen uden den samme kapacitet ? -

„Talsmanden hellige ånd" er aåledes i form af nærværende „tredie testamente" en fortsættelse af kristusforkyndelsen. Den er en fortsættelse af forkyndelsen af det evige lys fra stjernen i bethlehem. I det evige lys åbenbares her for verden løsningen på livets største principper og dermed kristendommens urokkelige fundament. Ved Guds primære kraft i kristus- eller verdensgenløsningsprincippet bliver her givet af disse evige, hellige fakta, således som det er givet mig at udtrkke dem i form af „livets bog" eller „det tredie testamente". Ingen kan gøre uret, og ingen kan lide uret. Derfor er tilgivelsevnen absolut nødvendig. „Alle eksisterende levende væsener er absolut udødelige" - Derfor findes der absolut ingen virkelig „død" - Den tilsyneladende død er kun en fødsel fra det fysiske plan til det åndelige plan. Og fra dette plan fødes væsenet igen til fysiske plsn. Denne fødsel har jeg udtrykt som „fødsel 1." Fødslen til det åndelige plan har jeg kaldt „fødsel 2". Det er disse genfødelser, der er udtrykt under begrebet „reinkarnation." - De levende væsener som ophav til deres egen skæbne. - „Når ingen kan gøre uret, og ingen kan lide uret, kan der ikke findes nogen som helst „synd" i verden." Det, vi kalder „synd", er absolut ikke